

Žáci základní školy II. stupeň (6. – 9. třída)

2. Napište vypravování, které bude spojovat tradiční **pohádkové** postavy nebo **prvky s realitou moderního světa**.

PAVLA PROCHÁZKOVÁ, 11 LET (6. třída)
NA ÚPĚ 504, 551 01 JAROMĚŘ
tel. 608320423, ivanaprochazkova@tiscali.cz

N nejlepší návštěva u zubaře na celém světě

Brrr, zase k zubaři, ještě k tomu teď o podzimních prázdninách! Přicházím k domu, kde má moje paní zubařka ordinaci, ale zarazí mě velký nápis na dveřích: 27.10. – **DOVOLENÁ!**

No, to mám ale smůlu, pomyslím si, za chvíli jsem mohla mít prohlídku za sebou, a takhle abych sem šla ještě jednou, i se vším tím strachem, který vždycky ze zubaře mám!

Ale co to? Dveře se otevírají, vycházejí dvě rozesmáté holčičky. Že by tam paní doktorka přece jen byla? Jsem hned rozhodnutá, že to zjistím, a jdu po schodech nahoru. Dveře do čekárny jsou otevřené - s trochou úzkosti vejdu. Nikdo tam nečeká, ale hned jak dosednu na židli, otevírají se dveře do ordinace a ozývá se: *Dále, prosím, čekáme tě!* To je zvláštní, pomyslím si, to přece není hlas mé paní doktorky, nemohu ani rozeznat, jestli je ten hlas mužský či ženský, spíš jako kdyby mluvil E.T.! Takový nesmělý hlas, ale hned jsem k němu pocítila důvěru a vešla jsem do ordinace. Nikoho jsem tam neviděla, ale křeslo bylo připravené a ten nesmělý hlas mi říkal: *Posad' se přece a nic se neboj, jen mi hezky ukaž zoubky!*

Poslechla jsem a pohodlně jsem se usadila do křesla. Jen jsem pootevřela pusku, objevila se přede mnou obrazovka, docela malá, a začal program plný vtípků, písniček, zvířátek. Co se dělo s mými zuby, nedovedu přesně popsat ani vysvětlit, ale fakt je, že si prostě jeden po druhém sám vyskočil do připraveného stojánu, tam se k němu vysouvaly různé kartáčky, štětečky a další udělátka, vzaly si ho do parády a když byl první zub pořádně očištěný a nablýskaný ze všech stran, vrátil se na své místo a do stojánu vyskočil další.

Nevím, jak dlouho to všechno trvalo, ale cítila jsem se perfektně, vůbec jsem se nebála a skoro mi bylo líto, když se znovu ozval ten příjemný hlas: *Všechny zoubky máš v pořádku, také jsme ti je natřely speciální voňavou pastou, která ti je navždycky ochrání, aby se nekazily. Teď už nikdy nebudeš muset mít strach ze zubaře, už se ti nikdy žádný zoubek nezkazí!*

Mrzelo mě, že už musím jít, vždyť mi tu tentokrát bylo tak hezky! Ale co, hlavně že to mám za sebou a navždycky zdravé zuby!

S radostí a se smíchem jsem poskakovala se schodů a ven z domu, na dveřích stále visel nápis 27.10. – **DOVOLENÁ!** a před ním rozpačitě postával nějaký kluk...